

- 24) Sztutowo
- 25) Unieście
- 26) Ustronie Morskie
- 27) Witowo.

- 2. Porty rybackie w miejscowościach:
 - 1) Dźwirzyno
 - 2) Nowa Karczma
 - 3) Rowy.

820

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 18 sierpnia 1999 r.

w sprawie rodzaju urządzeń i środków technicznych służących do rejestracji obrazu lub dźwięku dla celów procesowych oraz sposobów ich zabezpieczenia, przechowywania, odtwarzania i kopiowania.

Na podstawie art. 147 § 5 Kodeksu postępowania karnego i art. 5 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 556 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do rejestracji obrazu z przeprowadzanej czynności procesowej mogą służyć, przeznaczone do tego celu, urządzenia mechaniczne i elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności aparat fotograficzny, kamera filmowa lub kamera wideo.

2. Do rejestracji dźwięku z przeprowadzanej czynności procesowej mogą służyć, przeznaczone do tego celu, urządzenia mechaniczne i elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetofon, radiomagnetofon, dyktafon, kamera filmowa lub kamera wideo wyposażona w aparaturę do utrwalania dźwięku.

3. Rejestracji obrazu lub dźwięku z przeprowadzonej czynności procesowej można dokonywać na środkach technicznych przeznaczonych do utrwalania obrazu lub dźwięku w urzędzeniu określonym w ust. 1 i 2, a w szczególności na materiałach światłoczułych i taśmach magnetycznych, zwanych dalej „nośnikami”.

§ 2. Po dokonaniu rejestracji obrazu lub dźwięku z przeprowadzonej czynności procesowej użyty, zgodnie z instrukcją fabryczną, nośnik należy zaopatrzyć w metrykę identyfikacyjną zawierającą następujące dane z protokołu czynności procesowej:

- 1) sygnaturę akt sprawy i oznaczenie organu przeprowadzającego daną czynność,
- 2) czas i miejsce jej przeprowadzenia oraz zakres jej rejestracji,
- 3) imiona i nazwiska osób w niej uczestniczących oraz imię, nazwisko i funkcję osoby dokonującej rejestracji,
- 4) typ i rodzaj użytego do rejestracji urządzenia wraz z charakterystyką techniczną jego oprzyrządowania,

5) warunki oświetleniowe lub akustyczne miejsca rejestracji,

6) dane techniczne użytego nośnika,

7) warunki i sposób użycia urządzenia rejestrującego oraz nośnika, z uwzględnieniem ilości zapisanych ścieżek dźwięku i szybkości przesuwu taśmy magnetycznej,

8) informację o ewentualnym użyciu przyrządów automatycznych do uruchamiania i zatrzymywania urządzenia rejestrującego albo o jego awarii podczas dokonywania rejestracji lub uszkodzeniu nośnika.

§ 3. 1. Nośnik wraz z jego metryką identyfikacyjną należy opakować i zabezpieczyć odciskiem okrągłej pieczęci jednostki przeprowadzającej czynność procesową, umieszczając na opakowaniu informacje dotyczące sygnatury akt sprawy i organu przeprowadzającego czynność oraz czasu jej przeprowadzenia i osoby dokonującej opakowania.

2. Opakowany nośnik, wymagający chemicznej obróbki, przekazuje się do laboratorium, które przy jego zwrocie potwierdza zapisem w metryce identyfikacyjnej, że odpowiada on cechom technicznym opisanym uprzednio, oraz zaopatruje w informację o rodzaju dokonanej czynności.

3. Nośnik nie wymagający obróbki chemicznej oraz nośnik po zwrocie z laboratorium rejestruje się i przechowuje w sposób przewidziany dla dowodów rzeczowych.

4. Każde otwarcie i ponowne zamknięcie opakowania nośnika należy odnotować w metryce identyfikacyjnej przez określenie osoby dokonującej otwarcia lub zamknięcia opakowania, czasu, miejsca i celu, w jakim zostały dokonane.

5. Jeżeli zachodzi potrzeba zmiany opakowania nośnika, należy dotączyć do niego poprzednie opakowa-

nia i wraz z metryką identyfikacyjną opakować je wspólnie oraz opisać w sposób, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. Nośnik powinien być należycie zabezpieczony, zwłaszcza przed utratą, szkodliwym działaniem środków chemicznych, termicznych, światła, promieniowania, pola magnetycznego lub elektrycznego oraz przed uszkodzeniami mechanicznymi.

§ 5. Odbitki pozytywowe zdjęć fotograficznych załącza się do akt sprawy, w której zostały wykonane.

§ 6. 1. Odtwarzanie obrazu może nastąpić za pomocą urządzenia mechanicznego lub elektronicznego typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności projektora filmowego, rzutnika albo magnetowidu lub odtwarzacza wideo połączonych z telewizorem.

2. Odtwarzanie dźwięku może nastąpić za pomocą urządzenia mechanicznego lub elektronicznego typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetofonu i radiomagnetofonu, albo, gdy został zarejestrowany dźwięk na taśmie filmowej lub taśmie wideo, za pomocą projektora filmowego, magnetowidu lub odtwarzacza wideo połączonych z telewizorem. Przy odtwarzaniu może być użyte urządzenie korygujące lub wzmacniające zarejestrowany dźwięk.

3. W metryce identyfikacyjnej dołączonej do nośnika należy uczynić adnotację o dokonaniu odtworzenia, podając czas tej czynności oraz imię i nazwisko osoby, która jej dokonała, oraz cel odtwarzania.

4. W przypadku uszkodzenia nośnika podczas odtwarzania zapisu obrazu lub dźwięku należy uczynić o tym odpowiednią adnotację w metryce identyfikacyjnej.

§ 7. 1. Kopiowanie zapisów dźwięku lub obrazu z przeprowadzonej czynności procesowej może być dokonane za pomocą urządzeń i środków technicznych, o których mowa w § 1, tego samego typu, jakich użyto do ich rejestrowania, a w przypadku taśmy wideo — również przy użyciu magnetowidów.

2. Kopiowania zapisu obrazu lub dźwięku dla celów, o których mowa w art. 147 § 4 Kodeksu postępowania karnego, lub do wykorzystania w innej sprawie, dokonuje się w laboratorium kryminalistycznym jednostek Żandarmerii Wojskowej lub Policji.

3. O wykonaniu kopii zapisu obrazu lub dźwięku należy uczynić odpowiednią adnotację w metryce identyfikacyjnej nośnika oraz sporządzić notatkę, którą dołącza się do akt sprawy.

4. Do postępowania z kopią nośnika mają zastosowanie przepisy § 2, § 3 ust. 1, 4 i 5 oraz § 4.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *R. Lipka*

821

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 18 sierpnia 1999 r.

w sprawie sposobu sporządzania, przechowywania i udostępniania protokołów zeznań zawierających wiadomości o świadku, którego dane osobowe podlegają zachowaniu w tajemnicy, a także dopuszczalnego sposobu powoływania się na takie zeznania w orzeczeniach i pismach procesowych.

Na podstawie art. 184 § 6 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego oraz art. 5 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 556 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wniosek o wydanie postanowienia o zachowaniu w tajemnicy danych osobowych świadka może zostać złożony w pisemnym zawiadomieniu o przestępstwie, do protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie, do protokołu przesłuchania świadka, a także ustnie lub na piśmie prowadzącemu postępowanie.

2. Jeżeli wniosek nie został złożony na piśmie albo ustnie do protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia

o przestępstwie lub przesłuchania świadka, z jego przyjęcia sporządza się protokół.

3. Wniosek powinien zawierać imię, nazwisko, numer ewidencyjny PESEL i miejsce zamieszkania świadka oraz adres dla korespondencji, jak również wskazywać okoliczności uzasadniające konieczność zachowania danych osobowych świadka w tajemnicy.

§ 2. W postanowieniu o zachowaniu w tajemnicy danych osobowych świadka pomija się jego imię i nazwisko, numer ewidencyjny PESEL i miejsce zamieszkania, adres dla korespondencji oraz wszelkie informacje i okoliczności, które miałyby umożliwić ujawnienie tożsamości świadka.